

Mindeord over Inga Graversgaard, død 4.1.2010.

af Inger Merstrand

Inga Graversgaard, Karup, sov stille ind den 4. januar efter et hjertestop 3. juledag. Da jeg talte med hende før jul, var hun rask og i godt humør, så den sørgelige meddelelse om hendes død kom helt uventet. Inga har flere gange været ramt af alvorlig sygdom, men hun havde en beundringsværdig styrke og en meget stærk livsvilje, der hjalp hende igennem meget.

Hendes liv ville uden tvivl have formet sig helt anderledes, hvis hun ikke som barn var blevet ramt af polio, som mærkede hende for resten af livet. Men hun forstod at få det bedste ud af tilværelsen, og selv om der nok kunne være grund til at beklage sig over skæbnen og alt det, hun var afskåret fra, beklagede Inga sig aldrig. Sygdom var i det hele taget ikke noget, hun talte om.

Ingas arbejdsliv kom til at ligge i Kølvrå. Efter endt uddannelse blev hun ansat som lærer på Kølvrå skole, hvor hun underviste i mere end 30 år, indtil skolen blev lukket efter oprettelsen af den nye storkommune. Det er rigtig mange elever, hun i årenes løb har haft til matematik, engelsk og kristendom. Hun var vellidt af børnene, og hun havde en imponerende hukommelse, så hun kunne huske navnene på de fleste af de mange elever, hun havde haft igennem årene.

Selv om Inga var glad for sit arbejde, var familien dog altid det centrale i hendes tilværelse, og hun fortalte med stolthed om sine børn og børnebørn. Men det var typisk for hende, at hun havde overskud til andet end familien og gerne ville gøre en frivillig og ulønnet indsats, hvor der var brug for det. Efter at være holdt på skolen blev hun en engageret og dygtig underviser for ældrehold i edb i Seniorhuset, og eleverne, der var meget glade for hende, kunne når som helst ringe til hende, når de havde brug for hjælp til et eller andet problem med computeren. Også i Lokalhistorisk Forening var hun en stor hjælp og en dygtig og meget omhyggelig webmaster på foreningens hjemmeside, og som ved alt andet, hun foretog sig, kunne vi altid være sikre på, at arbejdet blev udført på bedste måde.

Inga nåede desværre kun at være med i foreningens bestyrelse i en enkelt periode, hvor hun ydede en stor indsats og i høj grad var medvirkende til, at foreningens hjemmeside fungerede.

Hendes pludselige død kom som et stort chok for os alle, og hun bliver svær at erstatte. Vi vil savne hende i bestyrelsen og som webmaster, og jeg vil ikke mindst savne hende som ven. Men tabet er naturligvis langt større for den nærmeste familie, og mine varmeste tanker går til Aksel, børn og børnebørn, der har mistet en elsket ægtefælle og en kærlig mor og bedstemor.

Æret være Inga Graversgaards minde.